

telepensjonisten

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund

Nr. 2/21- 48. årgang

Tore går

Tore kommer

Trønderne går og går

Lederen har ordet

Hei alle sammen!

Nå har vi lagt landsmøtet bak oss. Det har lenge vært svært usikkert om vi kunne gjennomføre det. Men med Telenor sitt digitale verktøy og støtte fikk vi en god ramme for gjennomføringen. I tillegg hadde vi god innsats fra både møteleder og referent.

Vi har vel alle i vårt forbund endelig fått våre to vaksinesprøyter mot Covid-19 og kan nyte større frihet både i sosiale sammenhenger og i samfunnet, - og snart også reiser utenlands!

Stoff om landsmøtet er selvsagt en stor del av bladet. Jeg har skrevet et intervju med vår administrerende direktør Petter-Børre Furberg, tatt opp før landsmøtet. Han har vært i rollen i drøyt to år, etter 15 år i Asia, og har satt seg godt inn i de norske utfordringer. Det er også en avskjedshilsen fra meg.

Videre er det to medlemmer, en fra Bergen og en fra Oslo som har interessante historier fra tidligere tider. Det er

mye som har endret seg i vår etat/vårt selskap i vår tid, - utrolig!

Det er fortsatt viktige saker for det nye styret. Særlig er pensjonene viktig å få på plass. Vi har sammen med personalorganisasjonene lagt et grunnlag for dette i avgående styre, men Telenor Pensjonskasse må fortsatt følges opp, og krav må stilles. I tillegg er ikke Stortingets beslutninger om justeringer fulgt opp fullt ut i departementet. Så nå har Pensjonistforbundet heller ikke i år undertegnet protokollen etter «forhandlingene» med departementet.

Dette er min siste leder i Telepensjonisten, siden jeg gikk av som forbundsleder i landsstyret. Men det har vært et privilegium å få muligheten til å skrive en personlig, kort hilsen til dere, i alle våre blader - de fire siste årene.

Jeg ønsker lykke til for det nye styret, stå på!

Da gjenstår det bare å ønske dere alle en god sommer og god helse videre! Vi ser vel alle fram til å nyte frihet til å gå på teater/kinoer, ha selskaper og delta i vårt øvrige sosiale liv igjen, samt å bruke mindre munnbind!

En hilsen fra en sommersulten Tore.

INNHOOLD

Lederen har ordet	s. 2	Gamle Bergensbanen	s. 11
Olav Kristoffersen – telepensjonist og gentleman	s. 3	Fra morsens tid	s. 12
Telenor Norge som sponsor	s. 4	Nytt liv i ærverdig bygg	s. 12
Min aller første bokutgivelse	s. 6	Medlemstreff i koronaens tid	s. 13
Landsmøtet 2021 vel blåst	s. 7	Verdens første elbåtpool	s. 13
Nytt landsstyre godt i gang	s. 8	Tilbakeblikk	s. 14
Avtroppet forbundsleder		Riksen - en svunnen tid	s. 15
Tore Andli	s. 10	Småstoff	s. 16

Neste nummer av bladet kommer ut 2. september. Tips og stoff sendes på e-post til gunhi-s@frisurf.no innen **9. august**.

Forsidebilde: Slipsteinsvæilsen går og går. Foto: Gunhild Skoglund.

Redaktøren forbeholder seg retten til redigering og nedkorting av innlegg.

Utgitt av Telepensjonistenes Landsforbund. Redaktør: Gunhild Skoglund. Ansvarlig redaktør: Tore Haugland.

Olav Kristoffersen – telepensjonist og gentleman

Olav (Laffen blant venner) ble født i Sandnessjøen første desember 1927 og karakteriseres av sine nærmeste som en hedersmann. Rask hoderegning tilsier at han går i sitt 94. år og framstår som et godt eksempel på at alder bare er et tall. I sinn og skinn er han et ungdomsmenneske, både hva humør og helse angår. En travel mann med mange jern i ilden. Det var ikke umiddelbart enkelt å få avtalt et intervju med ham.

Kjell Erling Bardal, Helgeland lokalforening

Olav begynte i Televerket i ung alder. Alle-rede i 1942, samme år som han ble konfir-mert, startet han som telegrafbud. Han var da femten år gammel. Det ble mange og lange turer til fots med telegramutbæring, særlig rundt høytider. Sykkel inngikk ikke i tjenesten, og særlig i høytidene hendte det at han gikk ruter som tok opp til ti timer.

Militærtjeneste

I 1948 ble han innkalt til militæret. Der fikk han opplæring som telegrafist på Jørstadmoen og havnet som menig på radiobil i Tysklandsbrigaden hvor han tjenestegjorde i sju måneder. Blant annet like ved sonergrensen mot russisk side under Berlinblokaden. Da var det innført høy beredskap, og skarp ammunisjon ble utdelt.

Militære dagpenger utgjorde halvannen krone pr dag, og soldatene måtte kjøpe sin egen skokrem. Så noen ekstrakroner ble skaffet til veie ved å selge deler av ukekvoten på hundre sigaretter til tyskere.

Langlinjearbeid

Etter militærtjenesten bar det tilbake til Sandnessjøen med tjeneste i et lag på langlinje. Laget bestod av sju - åtte mann. De var hjemmefra en uke i gangen og var hovedsakelig innkvartert privat, men også telt ble tatt i bruk.

De bygde ut samband over hele Helge-land, fra de ytterste øyer til helt inn mot svenskegrensen. Alt ble utført med hand-makt, og en arbeidsdag varte gjerne fra åtte om morgenen til åtte på kvelden. Da inngikk det opp til tre timers gange fra innkvarteringen til arbeidssted. Og den samme turen tilbake på kvelden. Det var tunge tak, særlig med bæring av stolper opp på fjellet.

Utdanning, nytt arbeidssted og familie

I desember 1952 begynte han på montør-kurs i Trondheim. Dette var det første kurset i sitt slag i Televerket. Etter endt montørkurs gikk turen i 1953 til Bodø og Distriktsverkstedet. Her ble han i fem

år til han i 1958 vendte tilbake til Sandnessjøen hvor han ble montør uten fast arbeidssted (ufa), som det het.

I november 1959, samme år som faren døde, giftet han seg med sin Ingeborg. De fikk fire barn sammen.

I 1975 ble han montasjeleder for stasjons-montørene, en stilling han beholdt helt til han gikk av i februar 1993.

Aktiv pensjonist

Å få avtalt tid til intervju med Olav var ikke enkelt, for han er en opptatt mann. I mange år har han vært deltaker i Røde Kors besøkstjeneste. Dessuten bistår han andre pensjonister med små og store gjøremål, ofte av praktisk art.

Han har saget og malt utallige nisser i kryssfiner og har grønne fingre. Han er dessuten kjent for sine flotte rododendroner i hagen. Fem dager i uka drikker han kaffe på kafe sammen med sin faste vennegjeng der Olav etter sigende er en humørspreder.

Han er en beskjeden mann, som ikke sticker seg fram på noen måte. De eneste gangene han slår på stortromma gjør han i Hornmusikken der han har vært aktiv i flere perioder.

Han har reist mye i inn- og utland, både pensjonistturer og ferier med venner.

Levende leksikon

Olav er å regne som et levende leksikon, og er til stor nytte når "gamle dager" diskuteres i den lokale telepensjonistfo-reningen. Lokalhistorikere omtaler ham som et oppslagsverk og spør ham ofte til råds når episoder skal tidfestes og hendelser kvalitetssikres. Og er det noen som skal identifiseres på gamle tebilder har Olav alltid svar. Hukommelsen hans er enestående.

Anekdote

Når jeg spør om spesielle hendelser forteller han en historie fra fjernsynets barndom på Helgeland. Det var et anten-nespeil som var festet provisorisk på toppen av omformertårnet i Sandnes-

I 1993, etter nesten 51 års arbeidsinnsats, ble Olav pensjonist. Samme år ble han tildelt Kongens fortjenestemedalje for lang og samfunnsnyttig tjeneste.

sjøen. Det videresendte TV-signalet fra Vega senderen. I en malebarisk landveis-kuling kom det ut av stilling, og Sandnes-sjøen ble uten TV. I den sterke vinden bar det til topps for å få manøvrert speilet i riktig posisjon igjen. De prøvde seg fram mens de fikk beskjed på øret fra folk på bakken om signalstyrken (det var ikke mobiltelefoner da). Omsider ble TV-bildet bra nok og speilet kunne festes i riktig posisjon, til dels med livet som innsats.

En annen episode han husker med vemod var da de pakket alle de flotte gamle telefonapparatene for at de skulle senkes midtjords. En inspektør fra Oslo kom og fulgte opp at ordren ble utført.

Alltid blid

Helsa har etter forholdene vært svært god bortsett fra et lite hjerteinfarkt for ti år siden. Siden da har han alltid hatt nitro i lommen.

Selv om han går i sitt nittifjerde år fikk han nylig sertifikatet forlenget. Sin første bil fikk han i 1963. Før det fartet han og kona Ingeborg rundt på en Tempolett 150 kubikk. Noen ganger med sønnen foran på bensintanken.

Ingeborg døde i 2014, og Olav ble boende alene i huset. Han mistet dessverre også en sønn nylig, men har to andre sønner og en datter. Olav har stor glede av sine syv barnebarn og et oldebarn.

Telenor Norge som sponsor Telepensjonistenes bidrag

Telenor Norge har de senere årene vært sponsor for Telepensjonistene. I den sammenheng har jeg hatt en samtale med administrerende direktør Petter-Børre Furberg omkring hva vi har vært involvert i for Telenor og spurt om hva vi kan bidra med videre.

Tore Andli, avtroppende forbundsleder

- Siden du har hatt toppansvar i flere Telenor-enheter i Asia, kan du si noe om hvilke forskjeller i bedriftskultur du synes det er mellom selskapene i Asia og Norge?

- Det som er gjennomgående i Asia er den store forskjellen mellom lederkulturen i disse landene. I Asia var de ikke vant til at vi skandinaviske ledere kommuniserer direkte til medarbeiderne. For oss ledere er det vanlig å ha en nær kontakt med alle ansatte/medarbeidere i våre selskaper. Det er mye større avstand og respekt for medarbeiderne til lederne i Asiatiske selskaper, slik at de bruker litt tid til å bygge tillit i arbeidsprosessene.

- India – hva gjorde at Telenor gikk ut av India for noen få år siden?

- India var et spennende marked med et enormt stort potensial. Etter vi hadde

vært der noen år konkluderte vi med at markedet var for umodent og konkurransen for stor til å forsvare de lave marginene vi hadde. Komplekse reguleringer og krav fra myndighetene gjorde det også vanskelig for oss å være der.

Kobberkabelprosjektet

- For et drøyt år siden ringte du meg og spurte om vi, - telepensjonistene, kunne tenke oss å hjelpe/støtte Telenor i prosessen med slutten av nedlegging av kobberkablene for fasttelefonen, noe som har vært planlagt i flere år. Det er nevnt som prosjekt SUNRISE. Anette Lillehagen har vært vår kontaktperson. Hva mente du vi kunne bidra med?

- Vi tok kontakt fordi vi vet at svært mange av deres medlemmer har lang fartstid med å representere Telenor. Dere

er kompetente og erfarne, og er gode til å snakke med voksne kunder som fortsatt har fasttelefon. I arbeidet med å flytte kunder over fra kobber til moderne løsninger, har dere bidratt positivt med å spre god informasjon videre.

Kjernen i vår nettmodernisering er at kundene våre skal få tilgang til ny og bedre teknologi, men ingen skal miste fasttelefonen før de har en ny løsning på plass. Vi er nå halvveis i løpet med å legge ned kobberlinjene, og har en klar ambisjon om at alle våre privatkunder skal være over på bedre teknologi innen utgangen av 2022. Det siste året har 54.000, eller 40 prosent, av Telenors privatkunder på kobberlinjen sagt opp eller fått nye løsninger for telefoni. I de aller fleste tilfellene er dette helt uproblematisk, kundene har god mobildekning og/eller

PETTER-BØRRE FURBERG

(f. 1967) er administrerende direktør i Telenor Norge. Furberg har lang erfaring fra flere av Telenors virksomheter og forretningsområder. Siden han begynte i Telenor i 1998, har han hatt en rekke lederstillinger, inkludert overordnet leder for Pakistan, Bangladesh og Myanmar der han inngikk som en del av Telenors konsernledelse (EVP Head of Emerging Asia).

Han har ledet Telenors virksomhet i Myanmar og Bangladesh samt vært finansdirektør (CFO) og markedsdirektør (CMO) i dtac, Thailand. Furberg har også vært leder for Financial Service ved Telenor Groups hovedkontor på Fornebu.

Furberg er utdannet siviløkonom og startet Telenor-karrieren i finansavdelingen i Telenor International i Norge. Før han kom til Telenor har han hatt roller ved Stortinget og Finansdepartementet, samt DNB.

Foto: Martin Fjellanger

fibertilknytning. Noen steder kreves det ekstra tilrettelegging og kvalitetssikring. For kunder med begrenset mobildekning tilbyr Telenor spesialløsninger som for eksempel utendørsantenner som utnytter dekningen maksimalt.

Dessverre har vi hatt noen uheldige hendelser, ved at noen har fått stengt ned fasttelefoner uten å få en ny løsning på plass, men da retter vi opp og holder fast ved løftet vårt om at alle skal ha et godt alternativ før vi stenger.

- Mange av pensjonistene våre har vært positive til å bidra. Men ikke alle har vært like fornøyde. Det har vært noen barnesykdommer. Uansett har dette vært et godt forsøk, - vi har tillit, lojalitet og kompetanse. Vi har også skrevet to artikler i Telepensjonisten nr. 4/19 og i nr. 1/20 om prosjektet.

- Jeg forstår det at organiseringen mellom dere og oss i prosjektet ikke har fungert optimalt. Vi er satt opp til å jobbe med entreprenører og andre selskaper, ikke enkeltmennesker som partnere, men

jeg håper vi har lært av våre feil og at samarbeidet blir bedre fremover.

Vi er i ferd med å få et bedre grep på arbeidet, og har funnet frem hvordan vi skal få gjennomført dette teknologiskiftet. Vi har blant annet gjennomført besøk av alle de potensielt vanskelige adressene for å se hvilke løsninger vi kan tilby. Ingen skal miste summetonen.

Konkurransen

- Men vil det ikke være mange kunder som faller fra? Jeg ser jo at konkurrentene presser prisene?

- Jo, noen velger andre leverandører, så vi regner med at vi til slutt vil sitte igjen med ca. 60 prosent av kobberkundene våre.

Sammen med andre kollegaer, har vi reist rundt i Norge for å kartlegge situasjonen generelt og spesielt i seniorklubbene og på aldershjem. I de sistnevnte hører jeg mange si at de bruker aldri internett, eller at de savner de gamle telefonapparatene når vi tilbyr dem nye. Vi har to nye løsninger for de som ønsker fasttelefonapparat hjemme; en bredbåndstelefon som går over det faste internettet, eller en mobil hjemmetelefon som er utstyrt med et SIM-kort. Med bredbåndstelefon kan kunden få beholde sitt gamle telefonnummer. Mange har nok også kjøpt en smarttelefon og har nok med denne.

Pensjonistene øker bruken av data

- En annen sak som jeg vil spørre om; velferdsteknologi, - er det stopp fra Telenor i Norge nå? Det var jo uttømming av alarmen for eldre, Tryggi. Vi var involverte i dette for et par år siden, gjennom enheten Object i Telenor. Vi har skrevet endel om dette i Telepensjonisten, s.6-9 i nr. 1/18. Et medlem hos oss, Helga fra Finnskogen, har vært med

i å teste produktet Tryggi i utviklingsfasen. Overskriften var «Tryggi er Helga sin livline». Det er en god og hjelpsom løsning for eldre, - også for pårørende.

- Nei, det er ikke stopp, tvert imot! Vi er fremdeles en ledende aktør innenfor velferdsteknologi. For å legge til rette for videre vekst gjorde vi et viktig grep i fjor sommer: Vi overførte vår kompetanse og medarbeidere til et nytt selskap, TELLU sammen med Sintef, der vi fortsetter arbeidet med å utvikle produkter og tjenester videre. Telenor eier 46 prosent av TELLU, og jeg tror markedet vil vokse stort fremover.

Det er mange som engasjerer seg innenfor velferdsteknologi, og vi har funnet flere aktører vi ønsker å samarbeide med. SAFE er et eksempel der vi samarbeider med et forsikringsselskap. Dette er et produkt vi er stolte av, og jeg bruker det selv. Her kan du legge inn både kredittkort og mailer og få varsel dersom det har vært noen som har hacket seg inn. Det anbefales!

- Er det andre enn Sunrise-prosjektet og velferdsteknologi vi pensjonister kan bidra i?

- Ifølge våre siste analyser har dataforbruket i alderssegmentet 76 til 85 år økt med 34 prosent det siste året. Den generelle økningen i markedet er 25 prosent. Det hadde vært spennende å høre med de som tilhører denne gruppen blant dere, hva som er årsaken til denne økningen. Hva bruker dere mobildata på, og har dere noen gode erfaringer å dele? Hva synes du om dette?

- Det tror jeg vil være interessant for mange å få mulighet til å delta i.

- Vi jobber jo kontinuerlig med å forbedre oss, og setter stor pris på alle tilbakemeldinger vi får fra våre kunder. Blant annet var det en eldre kunde som meldte inn at det var vanskelig å få satt inn SIM-kortet i sin nye mobil. Det fulgte vi opp med å tilby å sende mobiltelefoner med ferdig innsatt SIM-kort. Slike tips er derfor veldig viktig å få.

Dere har jo mange dyktige lokalforeninger rundt omkring i hele landet, og jeg vet at dere sitter på verdifull innsikt i hvordan vi kan bli bedre til å forstå eldres utfordringer i møte med oss. Vi har dessverre en tendens til å bruke en uforståelig teknologisjargong i vår kommunikasjon, som jeg vet kan være vanskelig for «vanlige folk» å forstå. Der må vi bli bedre, og vi vil gjerne forhøre oss med dere om råd.

Intervjuet ble skrevet 08.03.2021 (red. anm.).

Min aller første bokutgivelse

Diktboka Skriverier

For meg var det litt rart å bli "ordentlig" pensjonist. Tallet står der, at jeg har blitt så gammel, levd så lenge. De som er yngre enn meg ser på meg som gammel, jeg er ikke lenger så interessant. Det er ikke meg det blir ringt til. Men jeg føler meg ikke så gammel innvendig. Jeg har fortsatt planer, mye jeg har lyst til. Og jeg har anledning hvis jeg "snur meg rundt". Jeg har alltid hatt mange idéer. Mange har ikke sett dagens lys, ikke vært gjennomførbare, men de har kanskje ledet til andre planer som jeg har kunnet gjøre noe med.

Liv Karin Lange, Molde lokalforening

I 2011 meldte jeg meg på et skrivekurs i regi av Bjørnsonfestivalen. Jeg hadde lyst å bli flinkere å skrive.

En tid etter endt kurs fikk jeg spørsmål om jeg ville være med i ei skrivegruppe sammen med tre andre damer som hadde gått samme kurs. Det ville jeg. Siden har vi møttes og lest skriverier for hverandre og snakket om løst og fast. Litt servering har vi, tre sorter ost med tilbehør og drikke. Av og til har vi hatt tema.

Ei bok blir til

I desember 2020 hadde vi igjen skrivegruppekveld. Ragna kom da med forslag om at vi kunne bestemme selv neste "tema/prosjekt". Jeg sa jeg ville lage diktbok. Det var noe jeg hadde tenkt på lenge, men aldri gjort noe med.

Allerede dagen etter tok jeg kontakt med et lokalt trykkeri. Siden jeg ikke visste om jeg ville få solgt noen bøker, ba jeg om tilbud på trykking av 10, eventuelt 20 eksemplarer. Fikk et tilbud på cirka 3000 kroner for trykking av 20 bøker hvis jeg leverte ferdig fil. Det skal jeg vel greie tenkte jeg. Bestilling ble sendt.

Dagen etter begynte arbeidet med å hente fram dikt, finne foto og lage forslag til framside og bakside. Det ble skikkelig travelt. Middager og husarbeid måtte vike for bokprosjektet mitt. Og etter ei ukes tid lastet jeg opp ferdig fil til trykkeriet. Nå var det bare å vente. Dagene gikk. Jeg hørte ingen ting. Ingen ting før jeg fikk telefon om at bøkene var ferdig.

Min første bokutgivelse

I rosa eske fikk jeg 20 trykte diktbøker levert på døra. Jeg åpnet eska med ivrige fingre og holdt min aller første bokutgivelse i handa. Skulle jeg le eller gråte? Tror jeg gjorde begge deler. Jeg ringte Berit på trykkeriet og sa jeg var så fornøyd.

Så skrev jeg på Facebook sida mi: *Diktboka mi er ferdig trykt. EKH leverte ferdig trykte på døra mi i dag. Fantastisk. En skal kanskje ikke være så fornøyd med seg selv, men akkurat nå er jeg det. Jeg har skrevet alle tekstene, unntatt én, designet den, tatt alle bildene som ligger som svake bakgrunner på sidene og lest korrektur. Synes du at jeg ikke bør skryte slik av meg selv, så gir jeg blaffen i det akkurat nå. Synes vi alle bør skryte av oss selv av og til, ikke la Jantelova "plage oss". Og så må vi prøve å ikke være redd for at det vi gjør ikke er bra*

nok. Jeg øver på det. Vi kan aldri få alle til å like oss, så da får vi bare prøve å være oss selv og gjøre så godt vi kan. Det får holde. Diktboka har jeg kalt Skriverier. Den er på 52 sider, størrelse 17x24 cm. Fin størrelse på ei diktbok.

4. februar 2021 ble altså utgivelsesdato. Det var en helt stille, 52 siders utgivelse. Ingen champagne, ingen avis- eller TV-intervju. Mulig jeg tok meg et glass vin om kvelden, men husker nå ikke helt det.

Neste diktbok

Nå begynte jobben med å få sendt ut til de som hadde forhåndsbestilt. Min eneste salgskanal var Facebook sida mi. Forhåndsbestillingene ble så mange at jeg endte opp med å trykke opp 100 bøker. 3. opplag fikk også ISBN nummer, ISBN 978-82-692417-0-9. Jeg har et enkeltmannsforetak, fordi jeg "alltid" har drevet med sang og musikk og gitt ut tre CD'er. Nå ble Midt-Norsk Musikkproduksjon også forlag. Stor stas. Neste år har jeg lyst til å gi ut ny diktbok. Den skal få navnet "Skriverier 2".

Landsmøtet ble ledet fra Telenors styrerom på Fornebu.
Foto: Finn-Egil Elster

Aud Helene Madsen ble valgt som møte-referent, her sammen med møteleder Truls Langeggen (i midten) og forbundsleder Tore Andli.

Kasserer Finn-Egil Elster (til v.) og nest-leder Einar Nymoen holdt blant annet orden på regnskap, StyreWeb og budsjett.

Flere delegater ba om ordet, her er Kjell Reisz fra Larvik.

Landsmøtet 2021 vel blåst

Onsdag 14. april kunne forbundsleder Tore Andli ønske velkommen til landsmøtet, og i denne såkalte koronatiden som Teams nettmøte. Smittevernregler satte begrensning på fem personer i samme rom. Leder, nestleder og kasserer fra landsstyret samt møteleder og møtesekretær satte seg dermed på behørig avstand til hverandre i Telenors styrerom på Fornebu, mens 54 stemmeberettigete og noen få observatører rundt i det ganske land deltok via egne data-maskiner.

Gunhild Skoglund

Dette var det første landsomfattende nettmøte, og det knyttet seg nok en viss spenning både blant forbundsledelsen og deltakere. Både oppkobling og gjennomføring gikk imidlertid uten nevneverdige problemer til tross for at dette var nytt for mange.

Truls Langeggen stilte opp som møteleder nok en gang. Med sin lange erfaring ledet han deltakerne gjennom dagen på en god måte.

Konklusjonen må være at det ble et kort, men effektivt og godt gjennomført landsmøte. Det hele gikk unna på snaue fem timer. Imidlertid var det nok mange som savnet den sosiale delen med en god middag og praten med kjente.

Vedtak uten store diskusjoner

Årsrapporter og -regnskap ble godkjent uten kommentarer. Ingen saker fra lokalforeningene hadde kommet inn til landsmøtet. Landsstyret hadde derimot en sak om honorarer til landsstyret som ble

vedtatt. Det totale beløpet ble redusert med 28.000 kroner, begrunnet med at satsene så langt hang igjen fra tiden med fem styremedlemmer mot dagens tre medlemmer.

Kontingenten fra lokalforeningene til forbundet opprettholdes, og det samme gjelder for direkte medlemskap i forbundet.

Rammebudsjettet for de kommende år ble gjennomgått og tatt til etterretning.

I forbindelse med handlingsprogrammet fokuserte forbundsleder spesielt på at samarbeidet med Pensjonistforbundet (PF) er viktig. Han påpekte at PF har tatt områder som er mest relevante også for telepensionistene inn i sitt handlingsprogram. Eksempelvis forhandlingsrett under trygdeoppgjøret, fjerne underregulering av pensjon, munn- og tannhelse og bruk av velferdsteknologi.

Fornøyd med StyreWeb

Bruken av det forholdsvis nye systemet høstet mange kommentarer. Ifølge kassereren går medlemsregistreringen i StyreWeb veldig bra. I tillegg understreket han at regnskapsmodulen er et godt system og bør tas i bruk lokalt. Videre oppfordret han lokalforeningen om å bruke arkivet. Det vil sikre kontinuiteten i det lokale arbeidet, for eksempel når et nytt styre overtar.

Gjennomgående ble det gitt positive kommentarer til systemet.

Dagens gjest

Tradisjonen tro har landsmøtet et foredrag fra en eksternt person, så også i år. Administrerende direktør i Telenor Norge, Petter-Børre Furberg, innledet med to viktige områder: nettverkskvalitet, spesielt

for bedriftsmarkedet der mange leier nett, og trygghet og sikkerhet generelt i tjenestene som leveres.

Furberg kom også inn på det såkalte kobberkabel-prosjektet. Han innrømmet at det var en modig beslutning, som ble tatt for et par år siden, om at kobbernettverket skulle legges ned til fordel for en stor teknologisk modernisering av mobilnettet.

Målet er at kundene skal få tilgang til ny og bedre teknologi samtidig som ingen skal miste fasttelefonen før de har en ny løsning på plass.

Furberg var svært fornøyd med at telepensionistene bidro med besøk hos kunder. Han vektla at mange telepensionister har erfaring og kompetanse i å snakke med kunder som fortsatt har fasttelefon.

Takk for innsatsen

Tore Andli sa seg godt fornøyd med landsmøtet. Han takket alle for deltakelsen, og håpet at de hadde hatt glede og utbytte selv uten sosialt samvær og underholdning.

- Takk for innsatsen og takk for meg! Å være med i landsstyret i seks år, de siste fire som leder, har vært både utfordrende og en glede. Takk for turene jeg har hatt til dere lokalt, det har vært svært hyggelig med relasjonene som har blitt skapt.

Samtidig gratulerte han de nye tillitsvalgte, og ønsket spesielt den nye forbundslederen Tore Haugland lykke til. Haugland kvitterte med å takke for tilliten. Han rettet også en takk til landsstyret for jobben de har gjort i landsmøteperioden.

Protokoll fra landsmøtet ligger på telepensionistene.no > Om oss.

Nytt landsstyre godt i gang

Allerede 11. mai møttes avtroppende og påtroppende landsstyre for å sikre en god overgang av arbeidsoppgavene. Det hadde selvsagt vært ønskelig med et fysisk møte for å hilse på hverandre, men også dette møtet ble holdt på nettet.

Etter at Tore Andli og Anne Stødle takket for seg og ønsket det nye styret lykke til, tok den nyvalgte forbundslederen over og ledet møtet med nytt styre videre.

Interessen og engasjementet var til stede i fullt monn, noe som tilsier aktivt og godt arbeid videre fram mot neste landsmøte.

TORES MANTRA

”Det vi er enig om, holder oss sammen og det vi er uenig om bringer oss videre.

Landsstyret for de neste to år

Forbundsleder	Tore Haugland	Bergen og Hordaland lokalforening
Nestleder	Einar Nymoen	Fornebu lokalforening
Sekretær	Åse Juul Hansen	Kristiansund lokalforening
Styremedlem	Anne Sørli-Johansen	Fornebu lokalforening
Kasserer	Finn-Egil Elster	Fornebu lokalforening
1.Vara	Kari R. Aanerud	Glåmdal lokalforening
2.Vara	Eivind Thoresen	Lillehammer lokalforening
3.Vara	Tone Okkenhaug	Trondheim lokalforening

Revisor	Svein Ivar Brautli
Revisor	Ingrid Håheim
Vararevisor	Aud Kleven

Valgkomite

	Jan Riddervold	Lillehammer lokalforening
	Ulf Rathe	Bergen og Hordaland lokalforening
	Anne Stødle	Haugesund lokalforening
Varamedlem	Wenche Aannestad	Tønsberg lokalforening

Komiteen konstituerer seg selv.

Her er gammelt og nytt styre i felles møte på nettet. Finn-Egil Elster skjuler seg bak «F» da han deltok på telefon. Eivind Thoresen hadde ikke koblet seg på da bildet ble tatt. Fra venstre øverst ser vi Anne Sørli-Johansen, Tore Andli, Einar Nymoen, Tore Haugland, Åse Juul Hansen, Anne Stødle, Kari Aanerud og Tone Okkenhaug.

Her er de nye tillitsvalgte

Ny forbundsleder

Landsmøtet i Telepensjonistenes Landsforbund ble gjennomført 14. april, som nettmøte i år. Det ble et godt landsmøte til tross for tekniske utfordringer. La oss håpe fremtidige møter kan gjennomføres med fysisk tilstedeværelse av delegatene.

Jeg, **Tore Haugland**, ble valgt til ny forbundsleder – og takker for tilliten.

Jeg er 69 år og fra Bergen - har jobbet i Televerket/Tele Mobil/Telenor Mobil og Telenor Norge fra 1980. Jeg begynte i Kystradioen på Bergen Radio (LGN) etter å ha seilt i utenriks sjøfart som telegrafist i ca. 10 år. Etter noen år på LGN ble det Ingeniør Høgskole og videre til Radioavdelingen i Televerket.

Radio og mobile systemer ble mitt fagområde til jeg pensjonerte meg høsten 2015. Jeg har også bakgrunn som tillitsvalgt på ulike nivå i DNTO, Tele- og Data forbundet og EL&IT forbundet hvor jeg også var i forbundsstyret en periode. I dag har jeg ulike verv og er blant annet nestleder i Bergen og Hordaland lokalforening.

Mine forventninger er at vi aktivt skal bidra til å ivareta rettferdig og riktig pensjon for våre medlemmer, samt øke samarbeidet i SAKO og Pensjonistforbundet sentralt og lokalt, i tillegg til å være et sosialt treffpunkt.

Handlingsprogrammet er redigert og oppdatert, og gitt noen endringer – dette gir et godt grunnlag for sentrale og lokale tiltak.

I felleskap skal vi drive Telepensjonistenes Landsforbund fremover under mottoet: Det vi er enig om, holder oss sammen og det vi er uenig om bringer oss videre.

I skrivende stund er vi midt oppe i tryg-

deoppgjøret – vi går spennende dager i møte. Vi tar det som en selvfølge at stortingspolitikkerne følger opp vedtaket om å avvike underregulering av pensjon som sikrer at pensjonistene beholder kjøpekraften. Som en konsekvens av at Stortinget avviker underregulering av pensjon, tar vi som en selvfølge at Telenor Pensjonskasse gjør det samme.

Nå nærmer sommeren seg, og flere skal sikkert tilbringe den i Norge. Vi reiser nordover og tilbringer sommeren der – men først blir det noen runder med fotball, Brann og Liverpool. Begge lag gir meg mye glede og enda mer frustrasjon. Fotball har et visst element av flaks og uforutsigbarhet over seg som jeg kan like – derfor holder jeg ut.

Ønsker dere alle en riktig god og solfylt sommer.

Anne Sørli-Johansen

Jeg har jobbet i Televerket/Telenor siden 1976. Den første jobben min var kartlegging av kabler i Kristiansand teleområde. I 1989 flyttet jeg til Oslo og fikk jobb på tegnekontoret i Munchs gate. Jeg har vært tillitsvalgt i lange perioder av mitt yrkesaktive liv, og har også vært ansattrepresentant i Telenors styre og Bedriftsforbundsrepresentant på 1990-tallet. Fra år 2000 har jeg hatt forskjellige stillinger i HR, i Telenor Bedrift, konsern og i Telenor Norge. Fra 2006 jobbet jeg noen år i Bangkok innenfor HR/administrasjon og var med å bygge opp Telenors regionskontor i Asia. I 2014 gikk jeg av med pensjon.

I tillegg til styrevervet i Telepensjonistenes Landsforbund er jeg nestleder i Fornebuforeningen. Det siste året har

bydd på store utfordringer for oss lokalt på grunn av pandemien, så alle planlagte aktiviteter har måttet avlyses. Vi får håpe vi går mot lysere tider fremover.

Som styremedlem i Landsforbundet vil jeg fokusere på den årlige reguleringen av våre pensjoner, og at vi gjør en innsats for å få flere medlemmer.

Eivind Thoresen

Eivind er nestleder i Lillehammer lokalforening. På spørsmål om hvorfor han svarte ja til å stille som varamedlem svarer han kort og godt: - Jeg ble spurt.

Tone Okkenhaug

Jeg har min bakgrunn fra Televerket. Startet på rikstelefonen og regningscentralen. Jobbet på Trøndelag teledistrikt noen år og begynte i 1991 i Telenor Mobil hvor jeg jobbet til jeg gikk av med pensjon.

Jeg sa ja til å være varamedlem fordi jeg ønsker å bidra. Jeg mener Telepensjonistenes forening kan bidra til at pensjonister får bedre vilkår, både økonomisk og sosialt.

Avtroppet forbundsleder Tore Andli

Takk for meg!

Jeg valgte å avslutte som forbundsleder i landsstyret i april. Noen spør om hva jeg skal fylle hverdagene med nå? Tenkte at jeg kan fortelle litt om det her.

Frivillighet i samfunnet i Norge er utbredt, og samfunnet vil få store problemer dersom det skulle bli redusert. Jeg har brukt mye tid på frivillighet tidligere, og synes det har vært spennende og lærerikt. Særlig har jeg lagt ned mye tid i Den norske Turistforening (DNT). Siden 1986 har jeg vært på vardedugnader en uke i året. Det vil jeg fortsette med. I år blir det varding/oppgradering av turstien mellom Gjendesheim – Haugseter i Lang-

stua, tidligere Huldreheimen. Jeg skal være dugnadsleder som vanlig. Det blir alltid hyggelig å treffe andre fjellvandrere ved bordet eller peisen. Vi får ingen lønn, men reise og opphold blir dekket. Man blir i god form!

En annen funksjon jeg har i DNT er turlleder på heldags seniorturer. Turene går til mange forskjellige steder, ofte langs kysten eller fjellet. I år blir det Tjøme, Hvaler, Helgøya, Østerøya utenfor Sandefjord, Eggedal. Tidligere har det ofte vært Koster nord eller sør, men Sverige er jo ikke aktuelt nå. Vi er ca. 80-90 seniorer og fem-sekst turledere. Avslutning på dagen er middag på en lokal restaurant. Det er en sosial dag med hyggelige, og stort sett

spreke turfolk. I sommervarme blir det bading.

De siste ti årene har jeg vært med i dugnadsgruppa på Kobberhaughytta i Nordmarka (opp fra Sørkedalen). Hytta er DNT sin perle i Nordmarka, fast helårs bemanning og med 54 senger. Vi er åtte-ti medlemmer, yngre og eldre, jenter og karer. Allsidige oppgaver; snekring, maling, rydding og mer til. Morsomt og sosialt! Lunsj blir servert av vertskapet.

Jeg har sunget bass i 30 år i Norsk Hydros bedriftskor. Sponset av Hydro, med 45 medlemmer med fast ansatt dirigent. Øver to og en halv timer en gang hver uke. Stort repertoar, mange konserter og en årlig reise; utenlands/innenlands annet hvert år. Herlige opplevelser og mange gode venner.

En senior treningsgruppe på 25 medlemmer har jeg deltatt i over flere år. Med trener, en tøff time to ganger i uka. Gir oss energi, styrke og felleskap.

Ellers har min Toril og jeg en sommerbolig i Drøbak som kontinuerlig trenger innsats på hus, uthus og hage. Stor hage med blomster og planter ordner ikke seg selv. Et av annekseene er gjort om til atelier for kunstneren Toril. I Drøbak har vi en fast sensommerfest for gode venner. Vi er mellom 15 til 20 personer. Morsomt og sosialt, men tar tid å forberede

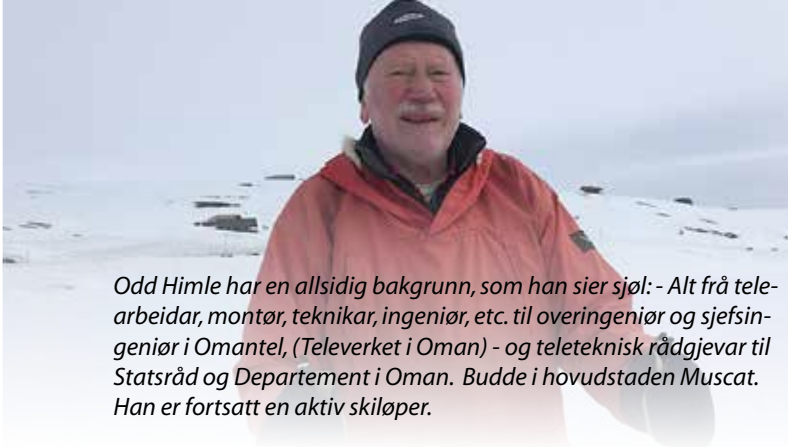
Vi har også en hytte på vidda på Røros, en gammel seter som er restaurert til en varm hytte. Der hører det til jaktrett og to private fjellsjøer, godt med fisk. Dit reiser vi opp et par turer på sommeren og selvsagt på jakt i september. Det tar litt tid for å bli varm med hagla hvert år, da blir det trening på Løvenskioldbanen endel ganger. I 20 år har jeg hatt med hund på jakt, den må også trenes for å forberede seg årlig.

Vi har jo også behov for en del reising i Norge eller utland. Årlig har vi vært en måned i Thailand. Vi har for lenge siden reservert for 2022! Tiden går fort!

Hilsen Tore

Fire år gamle Bella under forberedelse til fjorårets rypejakt på Rørosvidda.

Odd Himle har en allsidig bakgrunn, som han sier sjøl: - Alt frå telearbeidar, montør, teknisk, ingeniør, etc. til overingeniør og sjefsingeniør i Omantel, (Televerket i Oman) - og teleteknisk rådgjevar til Statsråd og Departement i Oman. Budde i hovudstaden Muscat. Han er fortsatt en aktiv skiløper.

Vatnahalsen automatkioskhytta kan du leie gjennom Telenors hyttestiftelse. På telepensjonistene.no finner du link til informasjon og bestilling av hytter.

Linjevakt på høgfjellet

Gamle Bergensbanen

Då vermeldinga, på 50-talet, i radioen sa "over til Bergen" måtte telelinjene aust-vest, som gjekk over høgfjellet Finse - Taugevatn - Hallingskeid - Myrdal, vera i orden. De viktige telelinjene aust-vest var luftlinjer over høgfjellet, og linjekursen over fjellet gjekk ikkje langt frå den gamle Bergensbanen over Taugevatn med høgste bane-punktet på 1301,7 moh.

Odd Himle, Bergen og Hordaland lokalområde

Strekninga frå Oksebotn (8-9 km aust for Finse) over "toppen" Taugevatn på Bergensbana og til Myrdal (Flåmsbana) var vel den mest verharde fjellstrekninga. Her kunne det vera utruleg hardt ver, og når det storma som verst fekk folk både konsentrera seg og kjempa for å halda seg på beina.

Og når telelinjene om vinteren kunne ha opp til ein halvmeter islag på kvar streng (fleire hundre kg), skulle det ikkje mykje vind til før ein streng eller to rauk av. Og i periodar med skikkeleg dårleg ver, rauk det gjerne strenger både "her og der" på denne verste høgfjells-strekninga på ca. 50 km.

Dersom strengene ikkje rauk når det storma som verst, så kunne det ryka både ein og fleire stolpar, solide telestolpar vart knekte som fyrstikker, og linjekursen aust-vest kunne vera ute av drift. Då var det krise, og frå linjegjengen på Voss vart det sendt folk til fjells med første tog (ofte eit godstog) same korleis veret var.

Banka is av strengene

Så viktige var telelinjene aust-vest over høgfjellet, at på 50-talet låg det to mann fast i Televerket si hytte på Vatnahalsen (første stasjon på Flåmsbana) heile vinteren som linjevakt. Desse to karane hadde som oppgåve og halda telelinja over høgfjellet i god stand så det ikkje skulle oppstå feil, og å rykkja ut og reparera linja når det oppsto feil. Transportmidealet var tog og ski – og linjevaktkarane fekk gå mykje på ski, enten dei likte det eller ikkje. Ein linjebefarings-

runde frå Oksebotn til Myrdal/Vatnahalsen tok fire dagar. Dagsturane måtte tilpassast tog som kunne ta eit stopp på høgfjellet og sleppa av to telekarar og tilpassast tog heim att frå fjellet. På den mest verharde strekninga, Finse - Hallingskeid, hende det at linjevakta gjekk befaringsrundar eit par gonger i veka, når vermeldinga melde "problemver". Då kunne jobben vera og prøva å banka is av telestrengene. Linjene måtte vera i topp stand i tilfelle uver og storm.

Og var det dårleg ver, og kanskje storm, vart det som oftast også feil (linjebrot), og då var det berre å henta ryggsekken, som stod klar med utstyr og stolpesko, under-søkja togtider og forhandla med NSB med togstopp på passande stad på høgfjellet.

Krabba langs jernbanelinja

Siste vinteren med linjevakt på Vatnahalsen var vinteren 1958. To heldige telekarar som då fekk oppdraget var Olav Hauge frå Røldal og meg, som ung "telejypling" frå Voss, men med interesse for fjell og friluftsliv. Olav hadde med seg kona Ingrid og ungar. Og med Ingrid så hadde me dyktig kjøkkensjef.

Me fekk ein vinter med periodar med mykje dårleg ver, så det vart mange tøffe befaringsrundar og feilrettingsturar i det som folk kalla storm. Etter drøftingar med NSB fekk me, vanlegvis, togstopp forskjellige stader på høgfjellet etter kvar me skulle på oppdrag. Ofte var togstoppet ved banevaktarbustaden Fagernut, enten vi skulle gå austover mot Finse, eller vestover mot Hallingskeid.

Når me hadde togstopp var veret ofte så dårleg at lokføraren våga ikkje å stoppa toget ute i frisk luft, men stoppa inne i nærmaste tunell eller overbygg. På slike dagar var det ein viss tryggleik og bli møtt av ein hyggeleg og solid NSB-banevaktar, som det var mange av på høgfjellet på den tid. Me fekk, på den måten, eit godt samarbeid med mange av desse solide fjellkarane, mellom anna med banevaktar, NM-alpinist og OL-deltakar, Gunnar Hjeltnes, som tok imot oss på Fagernut og informerte om ver og føre. Det hende han sa at "I dag er veret

så jævlige at når me kjem ut frå tunellen må de krabba langs jernbanelinja, og de må ikkje sleppa jernbaneskinna med venstre handa".

Og i slikt ver skulle me, linjevaktkarane, etter planen, gå på ski og sjå etter feil på telelinja til Finse - ein tur på fleire timar. Det var, av og til, temmeleg tøffe tilstandar - truleg tilstandar som folk ikkje hadde akseptert i dag, men det gjekk bra. (Banevaktar Gunnar Hjeltnes budde på Fagernut, med kona Kirsten og born i 9 år. Fagernut er NSB sin høgstliggjande banevaktarbustad i heile landet - 1310 moh.)

Avhengig av toget

Me fekk ofte god hjelp av NSB sine banevaktar i Sandå, Fagernut, Grjotrust og Lågheller - Såta vaktarbustader, når me var på oppdrag. Banevaktarane var solide karar, vane med høgfjellet og vane med dårleg ver. Og var det einaste måten, etter ein hard dag med uvær i høgfjellet, og få oss telekarane heim att på i kveldinga, så hende det at ein banevaktar køyrde oss på dresin mot nærmaste jernbanestasjon.

Men det hende og at ein banevaktar stoppa første tog som kom med raud varsellykt midt på høgfjellet - for og få oss ned att frå fjellet i dårleg ver. Og når lokføraren såg ei raud varsellykt, då var det full bremsing så gneistane fauk!

Vinteren 1958, som siste linjevakta på høgfjellet aust-vest var ein tøff, men og spennande, periode.

Olav og eg hadde mange, både vedlikehaldsturar og feilrettingsturar i dårleg ver og det som folk kalla for storm. Men me hadde, sjølv sagt også strålende dagar med blå himmel og sol, men på dei fleste slike fine dagar måtte me, som oftast, ta Flåmsbana til Flåm og jobba med teleoppdrag i Flåm og Aurland.

Berre få meter unna Televerket si hytte på Vatnahalsen, var annekset til hotellet. Og der budde alle gjentene som jobba på Vatnahalsen Høgfjells hotell – og med slike naboar vart det ein ekstra spennande og triveleg vinter!!!

Fra morsens tid

Jeg har lyst til å skrive noen ord om en interessant arbeidsplass i «gamle» Televerkets mangslungne virksomhet som ikke er så godt kjent utenom de innvidde: Radiosentralen i Oslo teledistrikt.

Odd Kjølstad, Fornebu lokalforening

Radiosentralen var en ekspedisjons-sentral for internasjonal telegramtrafikk til og fra Norge. Trafikken gikk i morse. Radiosentralen og kystradiostasjonene var de siste arbeidsplasser i Televerket hvor morse ble brukt.

Odd Kjølstad minnes Radiosentralen som en god arbeidsplass.

Radiotelegramsambandet ble operert i «trekanten» Jeløy Radio, Ski mottaker- og målestasjon og Radiosentralen. Personalet ved Radiosentralen var rekruttert dels fra de tradisjonelle telegrafkursene, dels fra radiotelegrafister som hadde praksis fra handelsflåten eller Forsvaret. De sistnevnte kategoriene måtte gjennomgå et såkalt radiorekruiteringskurs.

Først i Norden

Jeløy Radio har vært en viktig del av Televerkets/Telenors teknologiske historie: de internasjonale radiosambandene.

Allerede i 1919 fikk Norge, som det første nordiske land, radiotelegrafsamband med USA via den berømte langbølgesenderen (gnistsenderen) som var plassert på Ullandhaug ved Stavanger. Etter at denne senderen ble nedlagt, overtok Jeløy Radio i 1931 som Televerkets senderstasjon for internasjonale radiosamband på kortbølge.

Etter hvert ble det etablert radioforbindelser med en lang rekke land i Europa, Amerika og Fjerne Østen. Jeløy Radio

holdt det gående helt til 1971 med blant annet pressesendinger til sjøfolk i utenriksfart.

Sjøkabler og satellitter

Jeg begynte min tjeneste på Radiosentralen i 1957 ette fire års praksis som telegrafist i utenriksfart, og gjennomgikk deretter det nevnte radiorekruiteringskurset høsten 1957.

«Gullalderen» for Radiosentralen var i 1950 og 60 årene med store trafikkmengder. Bemanningen den gang var på det meste opptil cirka 40 personer som gikk i døgnkontinuerlige turnusvakter. Jeg husker Radiosentralen som en særdeles trivelig arbeidsplass med gode kolleger.

Som kjent varer ingenting evig. Etter hvert som de oversjøiske internasjonale sambandene ble mer og mer utbygd med sjøkabel og telesatellitter, avtok radiotelegramsambandenes betydning.

Radiosentralen ble nedlagt i 1971. En interessant epoke i Televerkets historie var dermed avsluttet.

Nytt liv i ærverdig bygning

Som vel alle vet, så er Telegrafbygget i Kongens gate 21 i Oslo solgt. Bygget inneholder nå flere restauranter og barer som har fått gamle telenavn, skriver Bjørg Holkestad Klyve i Oslo lokalforening i en e-post til Telepensjonisten. Hun tenkte på dette kunne være et tips til bladet vårt, og det er det absolutt.

Grunnet pandemien er det ingen åpning her enda, men alt er tilrettelagt for det, forteller Holkestad Klyve. Hun mener det kan være interessant både for de som har jobbet i bygget og for tilreisende.

Vi kikket innom nettsidene til Telenor kulturarv og fant en interessant forhistorie til bygningen.

Telegrafdirektør Rasmussen kjøpte nemlig i sin tid tomten uten å innhente nødvendig tillatelse fra Stortinget. Dette skjedde allerede i 1899, og pressen gikk hardt ut mot både telegrafdirektøren og statsråd Nysom, som skulle ha gitt Rasmussen muntlig tillatelse til å sikre seg tomta.

“En farlig mann,” skrev avisa Farmand om direktøren, mens opposisjonen i Stortinget hamret løs på statsråden i to dager til ende. Til slutt ble tomtekjøpet likevel godkjent av et flertall av de folkevalgte. Da var imidlertid både Telegrafverket og departementet så skremt av alt oppstusset at byggingen ble utsatt. Først 19 år etter direktør Rasmussens død (1905) ble planene hans om nytt telegrafbygg i Kvadraturen en realitet. Og kanskje er det litt urettferdig at det ferdige bygget gikk inn i historien som “et smukt monument over Telegrafdirektør Heftyes initiativ”. Men det var tross alt Heftye som satte byggeplanene ut i livet etter at han selv hadde gått i spissen for at hele kvartalet ble kjøpt opp.

Hele 19 avdelinger fra Oslo-distriktet ble samlet under samme tak da Telegrafbygningen åpnet i januar 1924.

Solgt i 2016

Telegrafbygningen ble Telenors hovedsete, og fram til midten av 1990-tallet landets viktigste telesentral. Det var her det skjedde. Hit kom meldinger om krig og

Telefonaekspedisjon i 1966.

Foto: oslobilder.no

Den ærverdige telegrafbygningen fotografert i 2015.

Foto: Cato Normann/Telemuseet

fred, og herifra opprettet Norge kontakt med det store utlandet. For ikke å snakke om alle de små, private samtalene som hundrevis av telefondamer sørget for å koble opp.

Heldigvis har nye eiere tatt godt vare på både kunst og kultur i den gamle bygningen. Et eksempel er at restauranter og barer har fått både telenavn og navn etter personer som markerte seg. Eksempler på dette er møtelokalene Thomas Heftye, Riksjentene og Frøken Ur. Vil du stikke innom en bar så finner du Teleks Vinbar, Telefonkiosken Bar og Faksen Bar.

Mer informasjon på telegrafenslo.no

Til tross for virus og smittevern tok trønderne like godt beina fatt og la i vei langs egne veiter. Leder Marie Aashagen i Trondheim lokalforening har sendt et aldri så lite vandringsbrev. La deg gjerne inspirere til å kopiere tiltaket.

Vi heiv oss rundt og fikk sendt ut invitasjonen, og 10. mars møttes 22 telepensjonister ved Hornemansgården. Det var litt uventet for oss at så mange møtte, for på grunn av en feil ved påmeldingen hadde vi fått bare 15 påmeldte. Men guiden tok dette på strak arm, og vi startet vandringsen til Stiftgårdsparken og videre derfra via Sommerveita og Westermansveita til veitene i området rundt Vår Frue Kirke. Veitene var jo de første gatene i byen, og vi har fortsatt ca. 40 igjen. Fra 2018 har kommunen oppgradert en del av dem.

Verken vær eller føre var egentlig egnet for vandring denne dagen. Solen skinte, det er så, men det blåste en ordentlig sur vind og dessuten var det Trondheimsføre, hvilket vil si håkke på veiene i veitene. Men vår guide, Siri Krogness Forsnes, tok oss trygt gjennom ruta og fortalte både historien om og historier fra områdene.

Siden vi fortsatt ikke kunne møtes innendørs, tok vi en ny vandring 29. april med 25 påmeldte. Denne gangen gikk vi i veitene vestover i byen, mot Sanden

Medlemstreff i koronaens tid

Etter å ha avholdt «digitalt årsmøte» og avlyst medlemsmøtet i februar på grunn av korona, fant styret i Trondheim ut at vi måtte gjøre en vri. Heldigvis hadde Vegareiser en liten «vri» som kunne passe for oss, byvandring i Trondheim - gjennom de gamle veitene i byen.

og Hospitalsløkka. Siden vi var så mange, ble vi delt i to grupper med hver vår guide. Og vi startet nå i Sommerveita, som i middelalderen var skille mellom øvre og nedre allmenning. Sommerveita het den gang Helvedesveita på grunn av alle uhumskheter som foregikk her med utallige kneiper og bordeller. De to guidene vi hadde med, Gunn Solberg og Helga Røhme, hadde gode kunnskaper om veitene og mange artige historier, og også denne turen var veldig bra. Dessuten var været flott denne dagen.

Begge dagene endte vi turen på Pilegrimsgården hvor vi fikk servert pilegrimspai i Streif Bakeri og Café - flotte lokaler med hyggelig betjening og god mat.

I ettertid har styret fått ros for å satse på tiltak som kan samle medlemmene på andre områder når vi ikke kan ha vanlige medlemsmøter. Vi takker for rosen! Og kvitterer med å takke medlemmene som stiller opp på aktivitetene!

Gruppen med Gunn Solberg (med røde sko) som guide i april.

Fra Pilegrimsgården.

Verdens første elbåtpool

Er du av dem som ønsker deg båt, men synes det koster for mye, tar for mye tid eller at du ikke får båt plass? Eller begynner du å bli lei av å pusse og vedlikeholde båt? Uansett, i Kruser elbåtpool tar de seg av alt det praktiske arbeidet.

Hege Kolberg i Kruser forteller at alle båtene er elektriske. Dermed unngås motorstøy og drivstoffkostnader, samtidig som en slik tur på sjøen bidrar til et bærekraftig miljø.

Som medlem betaler du ett beløp for sesongen, og det gir tilgang til Krusers app hvor du kan reservere og bruke båtene så ofte du vil. Det er også mulig å tegne dagtidmedlemskap til rabatterert pris. Båtene kan da bestilles fram til klokken halv tre på alle hverdager.

Konseptet fungerer slik at medlemmene tilordnes den nærmeste som hovedhavn,

men de kan likevel fritt hente ut båt i de andre havnene. Dette gir en fin måte å få variasjon i båtoplevelsene på.

Foreløpig har Kruser båter på følgende steder: Oslo, Bærum, Asker og Bergen i til sammen sju havner. De lover imidlertid at det kommer mange flere steder i 2022.

Kruser ser ut til å være et populært tilbud, de er allerede utsolgt for Komfort medlemskap i Oslo og Bærum, men har fortsatt noe kapasitet i Asker og i Bergen. Dagtidmedlemskap har de tilgjengelig på alle lokasjonene.

På hjemmesiden kan du dessuten melde din interesse for at de etablerer seg i din favoritthavn.

Mer informasjon om Kruser, medlemskap, havner etc. finnes på kruser.no. De kan også kontaktes med e-post til kontakt@kruser.no.

Du kan ringe direkte til mobil 929 74 279, der får du hjelp av Carl Cappelen (til v.) eller Øivind Kaspersen.

<< tilbakeblikk

Eldre i kø for telefon-kontakt

Køen av folk som ønsker telefonkontakt er stadig stor. Omkring 40 personer står nå på venteliste for å få telefonkontakt. Det er derfor behov for flere som kan påta seg denne ikke så omfattende men viktige oppgaven. Organisasjonen Telefonkontakt har derfor i disse dager sendt ut en oppfordringer til en del fagforeninger om å oppfordre folk til å bli telefonvenner. Telefonkontakten har for tiden

avtale med 60 telefonvenner som ringer til omkring 1000 eldre eller uføre. Det er verdt å merke seg at 3 klienter eller flere, får dekket ett tellerskritt pr. samtale. Etter klokka fem får man dekket kostnaden fullt ut.

- Det er ingen spesielle kategorier mennesker som er telefonvenner, men vi kunne ønske at flere unge og spreke pensjonister ville delta. Vi krever selv-

sagt ingen spesielle kvalifikasjoner av dem som ønsker å bli telefonkontakt. Det viktigste er at vedkommende har interesse for tiltaket og at han eller hun er ansvarsbevisst. De fleste vil lett forstå den skuffelse den eldre eller uføre føler når den avtalte oppringingen og en hyggelig samtale uteblir, sier daglig leder av Telefonkontakt, Liv Ansetmoen.

Telepensionisten nr. 3/77

Er vi egentlig friskere nå?

På Gyldendal norsk Forlag kommer nå en bok av Axel Strøm som heter Velferds-samfunn og helse.

I løpet av det siste halve århundre har dødeligheten i Norge sunket med ca. 20 prosent, og den gjennomsnittlige levealder er 10-15 år høyere. Levestandarden er blitt høyere for alle, og vi er kvitt mange farlige sykdommer. Likevel – er helsa vår blitt bedre? Nye sykdommer har avløst de gamle. Nå er vi plaget av stress og dårlige nerver, misbruk av rusmidler og piller, belastningssykdommer, hjerte/karsykdommer, kreft – og ulykker. I norsk helsetjeneste har det alltid vært lagt størst vekt på behandling av sykdommer. Forebygging av sykdommer har vært sett

på som en politisk sak.

Axel Strøm har vært helseinspektør i Oslo fra 1934 til 1940. Frem til 1951 var han professor i hygiene ved Universitetet i Oslo, så professor i sosialmedisin. Han har skrevet flere medisinske bøker tidligere, men dette er første gang han samler hele sin viten og erfaring mellom to permer. Boken er skrevet i en så populær form at alle vil ha utbytte av å lese den – og dette er stoff som burde oppta oss alle.

Telepensionisten nr. 3/80

Ordre er ordre

Det hendte ikke sjelden at et mindre lag fikk spesialoppdrag, f.eks. som et lag som ble satt til å bygge en liten bilinje opp til en gård. Dessverre hadde arbeidsbestyreren snudd kartet opp ned da han laget skissen. Dermed satt laglederen, som for øvrig var arbeidsbestyrerens bror, i gang med byggingen av linja på motsatt side av dalen. I stedet for å ende opp hos gardbrukeren, som i lengre tid hadde gledet seg til å bli telefonabonnet i Det kongelige Norske Telegrafverk, så endte linja i et gammelt uthus, som bare sauer frekventerte. Alle så jo at det bar galt av sted. Men, laglederen var steil: «Befehl ist befehl», så linja ble bygd, så revet ned igjen og bygd opp på ny, i henhold til terrenget og ikke kartet.

Perler og gråstein/Kåre Aarvik

Teledagene – et storslått kulturarrangement i Arendal

Midt i jubileumsåret 1980 avvikles et kulturarrangement noe utenom det vanlige. Teledagene i Arendal er et storslått forsøk fra NTTF, TMLF, AOF og LO på å lage et kulturarrangement for telefolk og andre som er interessert i Televerket som etat og dens arbeidsplasser.

De seinere år har det vært arangert en del slike kulturdager. Og Teledagene føyer seg pent inn i rekken av bl.a. Jernbanedagene, Industrierbeiderdagene, Skogsarbeiderdagene, Bygningsarbeiderdagene og Husmannsdagene. Erfaringen med slike allsidige arrangementer, hvor enkelte arbeidstakergrupper blir markert, har hittil vært meget gode.

Opplegget for Teledagene følger i form sine forgjengere, og hovedelementene i arrangementet vil være:

- En stor utstilling hvor Televerket deltar med sin hovedutstilling. I tillegg deltar Norsk Teknisk Museum, Elektrisk Bureau og Standard Telefon og Kabelfabrikk.

- Et seminar med temaet «Med telesatellitt inn i år 2000» vil samle sentrale personer fra Televerket og samfunnet for øvrig. Innledere her vil være statsråd Einar Førde, statsråd Ronald Bye og vår egen Kjell Holler.
- En rekke underholdningsarrangement vil bli arrangert. Her vil våre egne korps og kor delta sammen med nasjonale toppartister.
- Egne arrangement for barn, ungdom og pensjonister.
- En stor familieleir (Hove leir).

NTTF og TMLF vil henvende seg direkte til sine medlemmer med mer detaljerte informasjon, og vi vil komme tilbake til program o.l. seinere.

Telepensionisten nr. 1/80

Riksen - en svunnen tid

I hele 26 år hadde hun vært bestyrer på rikstelefonen i Follebu da hun sluttet. Ingeborg Myhre het damen, og en slik innsats fortjente et skikkelig selskap.

Hans Olav Haugen i Lillehammer lokalforening forteller at den driftige damen styrte riksen i Follebu fra 1938 til 1964. Sentralen ble automatisert og nedlagt i april 1977.

Vi legger for øvrig til at telefonen i Norge ble fullautomatisert i 1985. Da fikk Balsfjord, som den siste sentralen, summetone. Samme år begynte Televerket digitaliseringen av telenettet.

Haugen har mange minner i sitt private arkiv, og avisbildet fra avslutningsselskapet til bestyrer Myhre ble plukket fram og sendt til Telepensjonisten.

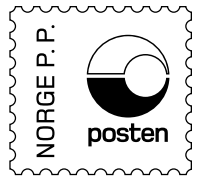
Fra v.: ukjent, feilretter Kristian Finnsven, montør Loddvar Sørsven, telefonformann Karl Sørsven, gjest Hans Myhre, bestyrer Ingeborg Myhre, ekspedient Anne Lise Bjerke. På høyre side av bordet sitter fra v.: ekspedient Signe Sørsven, telefonformann Karl Sandheim, to ukjente gjester, bestyrer Borgfrid Haugen. Stående fra v.: ekspedient Torgunn Østensen (med hvitt kjede), ekspedient Astrid Heggehagen, ekspedientene Molly Midtlien og Marit Staum, nattevakt Ingrid Johnsen. Gjesten med solbriller er ukjent.

Personvernerklæringen for Telepensjonistenes Landsforbund finner du på telepensjonistene.no om oss. På telepensjonistene.no finner du også informasjon og aktiviteter under Våre lokalforeninger.

FORBUNDSLEDER	Tore Haugland	Bønnesskogen 169	5154 Bønes	900 22 328	t-haugl@online.no
NESTLEDER	Einar Nymoen	Bertrand Narvesens vei 2B	0661 Oslo	916 17 467	nymeinar@gmail.com
SEKRETÆR	Åse Juul Hansen	Bassenggata 11	6516 Kristiansund	950 38 648	aasejha@online.no
KASSERER	Finn-Egil Elster	Hauketotoppen 18	1266 Oslo	913 21 672	Finn-Egil.Elster@telepensjonistene.no
STYREMEDLEM	Anne Sørli-Johansen	Slalåmveien 16	0380 Oslo	901 94 231	asoe3@online.no
REVISOR 1	Svein Ivar Brauti	Prost Holsviks vei 15	1362 Hosle	907 81 315	khj@online.no
REVISOR 2	Ingrid Håheim	Haugerudtunet 5	0674 Oslo	415 16 580	in.haaheim@gmail.com
REDAKTØR	Gunhild Skoglund	Ekreberget 9	2390 Moelv	901 30 153	gunhi-s@frisurf.no
TELEPENSJONISTEN					
TEKNISK ANSVARLIG for telepensjonistene.no	Einar Nymoen	Bertrand Narvesens vei 2B	0661 Oslo	916 17 467	nymeinar@gmail.com

Telepensjonistenes Landsforbund
Postadresse: Postboks 800, 1331 Fornebu
Besøksadresse: Snarøyveien 30, sone D5f, 1360 Fornebu
E-post: landsstyret@telepensjonistene.no • www.telepensjonistene.no

Avsender:
Telepensjonistenes Landsforbund
Postboks 800
1331 Fornebu

SMÅSTOFF

Har du trang til å brøle?

Brøl gjerne for alt du synes er urettferdig, men vil du ha skikkelig kraft i brølet, så må du skrike alt du orker sammen med andre.

Vi takker Hanne Dischler Børresen i Klimabrølet 2021 – Gruppen Engasjerte Pensjonister for henvendelsen. Landsstyret vil ikke ta initiativ til felles brøl, men oppfordrer hver enkelt om å brøle av hjertens lyst – eller kanskje rettere sagt av fortvilelse over klimaendringer.

Foreningen Klimabrølet er en partipolitisk og organisatorisk uavhengig forening, som sto ansvarlig for Klimabrølet 2019. Dette fikk stor oppslutning og blir dermed gjentatt i år. Pensjonistforbundet, flere kommuner og bedrifter har sagt ja til å delta.

En kunstinstallasjon skal spille av Brølene. Den blir plassert foran Stortinget og åpnes 27. august kl. 1200. Installasjonen blir muligens flyttet til flere norske byer.

Dersom du ønsker å støtte tiltaket finner du informasjon på klimabrolet.

Flagget vårt er hundre år

«Det er disse fargene som nu betegner friheten således som vi har sett det i det franske firhetsflagg og enda ser det i hollenderne og amerikanernes flagg og englenderne union», sa Fredrik Meltzer i sitt innlegg om fargevalget i sitt forslag til flagg.

Meltzer fikk raskt gehør for sine synspunkt, og flaggforslaget, benkeforslaget han la fram, ble vedtatt med stort flertall først i odelstinget 4. mai og så lagtinget 16. mai 1821. Til slutt avgjorde også kong Karl Johan ved kongelig resolusjon den 13. juli, at dette skulle være Norges flagg.

Hva er Sharrows?

Det er et nytt sykkel-symbol som skal bidra til økt sikkerhet for sykklistene.

Statens vegvesen har, etter testing i Horten og Lillehammer, tatt symbolet inn i skiltforskriften. Symbolet merkes opp i selve veibanen, og det skal gjøre bilistene oppmerksomme på sykklistene.

Sharrows brukes allerede i flere land i Europa og i USA. Det norske begrepet er delesymbol.

- Delesymbol kan bidra til bedre framkommelighet og øke trygghet og trafikksikkerhet for sykklistere i gater der man ikke har plass til, eller mulighet for, egen infrastruktur for sykkel. Symbolet informerer sykklistere og andre trafikanter om at man befinner seg på en sykkelrute, sier Bente Beckstrøm Fuglseth i en pressemelding fra Statens vegvesen.

Slipsteinsvæilsen går og går

Å, blommer, å jinter, je veit å de får!
Når ljåen blir kvass nok og brynet blir med,
så kjæm dom i mårå og meie dekk ned,
så tona som de høre i kvellsro og fred...
...det er slipsteinsvæilsen som går...og går... og går.

Med disse strofene fra Alf Prøysens Slipsteinsvæilsen ønsker vi lesere av bladet en riktig god sommer!

Sparkesykler til nytte og ergrelse

Folk som haster gjennom gatene på el-sparkesykler har blitt et stadig vanligere syn. Ofte har vi sett nyhetsinnslag om ulykker, irritasjon over henslengte sykler og hensynsløs bruk langs fortau og gater.

Regjeringen har tatt konsekvensen av dette, og i en pressemelding opplyser samferdselsminister Knut Arild Hareide at regler for bruk av el-sparkesykler ble strengere fra 18. mai i år.

Følgende endringer gjelder:

- Kommunene får flere verktøy til å håndtere trafikale utfordringer med små elektriske kjøretøy. De får muligheten til å håndheve parkeringsovertredelser med parkeringsgebyr, og nye skilt som gir mulighet til å etablere lokalt fysisk skiltede soner med parkeringsforbud, fartsgrense eller bruksforbud.
- Det blir en tydeliggjøring av forbudet mot å være flere på ett kjøretøy, og både politi og Statens vegvesen får muligheten til å ilegge overtredelsesgebyr. Gebyret er på 3000 kroner.
- Det klargjøres at fotgjengere har prioritet på fortau ved at det blir presisert en øvre fartsgrense på 6 km/t ved passering av gående på gangvei, fortau eller i gangfelt.
- Det klargjøres at trafikkreglene ikke begrenser den kommunale eierådigheten.

